(1839) "षिभु हिंसार्थः" (I-भ्वादिः-432. (पा.) सक. सेट्. पर.) उदित्त्वात् क्त्वायामिड्विकल्पः। 'षिन्भु' इति केचित्। रूपाणि भौवादिक-जेमतिवत् (602) बोध्यानि।

(1840) "षिवि सेचने" (I-भ्वादिः. (पा.) सक. सेट्. पर.) भौवादिकजिन्वतिवत् (604) रूपाणि सर्वाण्यपि ऊह्यानि।

(1841) "षिवु तन्तुसन्ताने" (IV-दिवादिः-1108. सक. सेट्. पर.) [1]परिषीव्यन्-निषीव्यन्-विषीव्यन्, [2]परिषिषेविषकः-परिषिस्यूषकः-षिका, [3]स्यूत्वा-सेवित्वा, [4]स्यूतः-अनुस्यूतः, अनुस्यूतिः, [5]सेवनम्-सीवनम्, [6]प्रसेवकः, '[7]स्योनं ते सदनं कृणोमि' [8]सूत्रम्, [9]सूची, [10]स्यूमः इति विशेषरूपाणि। सामान्यरूपाणि दैवादिकदीव्यतिवत् (838) बोध्यानि।

---

1. शतरि 'हलि च' (8-2-77) इति उपधादीर्घः। 'परिनिविभ्यः सेव—' (8-3-70) इति षत्वम्।

2. इवन्तत्वेन 'सनीवन्तर्व—' (7-2-49) इति इड्विकल्पः। अभ्यासे षत्वम्; इडभावपक्षे 'हलन्ताच्च' (1-2-10) इति सनः कित्त्वात् 'च्छ्वोः शूठ्—' (6-4-19) इति वकारस्य ऊठ्। यण्।

3. उदित्त्वात् क्त्वायामिड्विकल्पः। इडभावपक्षे ऊठ्, यणादेशः। इट्पक्षे सेवित्वा इति रूपम्। 'न क्त्वा सेट्' (1-2-18) इति कित्त्वनिषेधात् गुणः।

4. क्त्वायाम्, सनि च, इड्विकल्पात् निष्ठायामिण्निषेधः। ऊठ्यणादेशौ।

5. ल्युटि सेवनम् इति रूपम्। 'चान्द्राः भोजीयाश्च ल्युटि बाहुलकादुपधादीर्घ-मिच्छन्ति ष्ठिवुसिवुधात्वोः' इति माधवः। तेन सीवनम् इत्यपि यथालक्ष्यं साधु।

6. प्रसीव्यन्ति तमिति प्रसेवः। 'अकर्तरि च कारके—' (3-3-19) इति संज्ञायां घञ्। तदन्तात् संज्ञायां कन्प्रत्ययः। 'प्रसेवकः= वीणाप्रान्ते वक्रकाष्ठम्' इति माधवः।

7. औणादिके (द. उ. 5-41) नप्रत्यये ऊठि यणादेशे च रूपम्। छान्दसोऽयं प्रयोगः। सीव्यन्त्यनेनेति स्योनः= रश्मिः।

8. 'सिविमुच्योः—' (द. उ. 8-83) इति ष्ट्रन्प्रत्ययः, टेरूकारश्च। सूत्रम्=तन्तुः।

9. औणादिकोऽयं कर्तरि निष्पन्नः। सूची=शलाका।

10. औणादिके (द. उ. 7-40) मन्प्रत्यये रूपमेवम्। स्यूमः=सूत्रतन्तुः।